

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515010522
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1515010522.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému R. Y., stíhaného pre zločin úverového podvodu formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/67/2015 zo dňa 22.02.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.septembra 2017 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/67/2015 zo dňa 22.02.2017 vo vzťahu k obžalovanému R. Y..

II. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 285 písm. c) Tr. por. sa obžalovaný

R. Y., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom F. Č.. XXX, na slobode,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V sp. zn. 2Pv 51/2015 zo dňa 10.09.2015, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin úverového podvodu formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

obvinený L. Q. dňa 28.08.2009 v Q. na W. Č.. X požiadal spol. W. K. P. a.s. o poskytnutie úveru na nákup osobného motorového vozidla zn. U. XXX, 1,4 16V look, VIN: F., rok výroby XXXX, za predajnú cenu X.XXX euro prostredníctvom spol. F. s.r.o. ako zmluvného partnera poskytovania úverových produktov, pričom v žiadosti deklaroval, že je zamestnancom I. L.E. Y. - C. s miestom podnikania Q., N. X s čistým mesačným príjmom XXX euro, dňa 02.09.2009 po schválení žiadosti v sídle spol. F. s.r.o. Q., W. X uzatvoril úverovú zmluvu č. P., pri podpise zmluvy zaplatil akontáciu vo výške X.XXX euro a zaviazal sa splácať XX mesiacov splátky vo výške XXX,XX euro mesačne počnúc dňom 25.09.2009, od uzatvorenia úverovej zmluvy uhradil 4 splátky a viac splátky neuhradil, pričom obvinený R. Y. ako vtedajší konateľ spol. F. s.r.o. v súvislosti s poskytnutím predmetného úveru zabezpečil písomné podklady pre uzatvorenie úverovej zmluvy a umožnil obvinenému L. Q. uzatvoriť úverovú zmluvu napriek tomu, že pri žiadosti o úver poskytol nepravdivé údaje, čím spôsobil, čím uviedol spol. W. K. P. a.s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a jeho nesplácaním spôsobil poškodenej spoločnosti W. K. P. a.s. ku dňu 02.02.2015 škodu vo výške XX.XXX,XX,- euro,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/ 67/2015 zo dňa 22.02.2017 bol obžalovaný R. Y. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V sp. zn. 2Pv 51/2015 zo dňa 10.09.2015, pre skutok právne kvalifikovaný ako

zločin úverového podvodu formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

obvinený L. Q. dňa 28.08.2009 v Q. na W. Č.. X požiadal spol. W. K. P. a.s. o poskytnutie úveru na nákup osobného motorového vozidla zn. U. XXX, 1,4 16V look, VIN: F., rok výroby XXXX, za predajnú cenu X.XXX euro prostredníctvom spol. F. s.r.o. ako zmluvného partnera poskytovania úverových produktov, pričom v žiadosti deklaroval, že je zamestnancom I.. L. Y.Á. - C. s miestom podnikania Q., N. X s čistým mesačným príjmom XXX euro, dňa 02.09.2009 po schválení žiadosti v sídle spol. F. s.r.o. Q., W. X uzatvoril úverovú zmluvu č. P., pri podpise zmluvy zaplatil akontáciu vo výške X.XXX euro a zaviazal sa splácať XX mesiacov splátky vo výške XXX,XX euro mesačne počnúc dňom 25.09.2009, od uzatvorenia úverovej zmluvy uhradil 4 splátky a viac splátky neuhradil, pričom obvinený R. Y. ako vtedajší konateľ spol. F. s.r.o. v súvislosti s poskytnutím predmetného úveru zabezpečil písomné podklady pre uzatvorenie úverovej zmluvy a umožnil obvinenému L. Q. uzatvoriť úverovú zmluvu napriek tomu, že pri žiadosti o úver poskytol nepravdivé údaje, čím spôsobil, čím uviedol spol. W. K. P. a.s. do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a jeho nesplácaním spôsobil poškodenej spoločnosti W. K. P. a.s. ku dňu 02.02.2015 škodu vo výške XX.XXX,XX,- euro,

nakoľko skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava V v neprospech obžalovaného R. Y., ktoré odôvodnila osobitným písomným podaním. V odvolaní namieta, že napadnutý rozsudok je vo vzťahu k obžalovanému R. Y. nezákonný. Uviedla, že súd prvého stupňa uznal L. Q. za vinného na tom istom skutkovom základe, na akom oslobodil obžalovaného R. Y. a pritom zároveň rozhodol tak, že obžalovaného R. Y. oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Táto skutočnosť sama osebe zakladá nezákonnosť napadnutého rozsudku. Navyše je názoru, že dokazovaním bola produkovaná sieť nepriamych dôkazov usvedčujúcich obžalovaného R.Š. Y. z účasti na danom trestnom čine. V prvom rade poukázala na výpoveď obžalovaného Q., ktorý deklaroval, že v čase podpisovania žiadosti svojim vodičským preukazom nedisponoval. Keď si spoločnosť W. K. nárokovala od neho vrátenie vozidla, podal trestné oznámenie na neznámeho páchatela, nakoľko o žiadnom úvere nemal vedomosť. Rovnako uviedol, že v roku 2009 si obžalovaný Y. prefotil jeho doklady pri príležitosti kúpy iného vozidla. Spojitosť obžalovaného Y. so žalovaným skutkom nepriamo potvrdil aj svedok C. L., ktorý vypovedal, že na žiadosť obžalovaného Y. vkladal na účet banky dve splátky za predmetné vozidlo. Na základe uvedených skutočností navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolací súd pre úplnosť konštatuje, že tým istým rozsudkom bol zároveň obžalovaný L. Q. uznaný za vinného zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na vyššie uvedenom skutkovom základe, pričom napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému L. Q. nadobudol právoplatnosť dňom 10.03.2017.

Krajský súd v Bratislave vykonal vo veci verejné zasadnutie v neprítomnosti obhajcu obžalovaného, ktorý svojju neúčasť riadne ospravedlnil.

Obžalovaný R. Y. na verejnom zasadnutí súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v neprítomnosti svojho obhajcu, pričom navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa v plnom rozsahu pridrižiava dôvodov podaného odvolania a tomuto žiada vyhovieť.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátorky je len čiastočne dôvodné.

Podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ako bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu, pričom odvolací súd je názoru, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Ak prokurátor vytyka súdu prvého stupňa chybné hodnotenie dôkazov, tak odvolací súd pripomína, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne, t. j. ak dôkazy hodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k logickým záverom, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok len preto, že napríklad sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takomto prípade totiž nie je možné vytknúť napadnutému rozsudku žiadnu vadu (judikatúra R 53/1992).

V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, či len na do určitej miery pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchal obžalovaný. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov.

Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvého stupňa v tom, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť bez rozumných pochybností záver o vine obžalovaného R. Y. zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo nevyhnutným aplikovať v posudzovanej trestnej veci zásadu „in dubio pro reo“. Súd prvého stupňa však pochybil, keď obžalovaného oslobodil spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por., nakoľko pochybnosti, či žalovaný skutok spáchal aj obžalovaný R. Y. (ako pomocník už právoplatne odsúdeného L. Q.) zodpovedá dôvod oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Krajský súd dáva do pozornosti, že už právoplatne odsúdený L. Q. a obžalovaný R. Y. boli prokurátorom spoločne obžalovaní na zhodnom skutkovom základe, pričom podľa obžalobného návrhu, bol L. Q. páchatelom stíhaného zločinu a obžalovaný R. Y. sa na spáchaní žalovaného zločinu mal podieľať vo forme účasti ako pomocník, nakoľko mal zabezpečiť L. Q. písomné podklady pre uzatvorenie úverovej zmluvy, ktoré boli nepravdivé. Napadnutým rozsudkom bol pritom právoplatne uznaný za vinného zo spáchania stíhaného zločinu obžalovaný L. Q.. Z uvedeného právoplatného rozsudku, ktorým je viazaný aj odvolací súd, je preto zjavné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, že má znaky stíhaného zločinu úverového podvodu a že sa ho ako páchatel dopustil obžalovaný L. Q.. Súd prvého stupňa preto postupoval nesprávne, keď obžalovaného R. Y.Š. oslobodil spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por., nakoľko z vykonaného dokazovania (napríklad z výpovede svedka I. L. Y.) nepochybne vyplýva aj skutočnosť, že už právoplatne odsúdený L. Q. predkladal k svojej žiadosti o úver nepravdivé doklady o svojom zamestnaní a príjme, t. j. aj tá časť skutkového deja uvedená v obžalobnom návrhu, ktorá sa kládla za vinu obžalovanému R. Y. (v tom smere, že malo ísť o nepravdivé doklady umožňujúce obžalovanému L. Q. spáchať žalovaný trestný čin) sa nepochybne stala a je súčasťou trestného činu zo spáchania ktorého bol právoplatne uznaný za vinného obžalovaný L. Q..

Z hľadiska možnej trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného R. Y. je podstatná tá skutočnosť, či bolo vykonaným dokazovaním mimo rozumné pochybnosti preukázané, že tieto nepravdivé písomné podklady nevyhnutné na schválenie úveru zabezpečil už právoplatne odsúdenému L. Q. práve obžalovaný R. Y., t. j., či bolo preukázané, že sa na stíhanej trestnej činnosti podieľal aj tento obžalovaný. Krajský súd je názoru, že prokurátor v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno, nakoľko v rámci dokazovania realizovaného na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný žiadny priamy dôkaz, ktorý by obžalovaného R. Y. spájal so žalovanou trestnou činnosťou a ani viaceré nepriame dôkazy, ktoré by vo svojom súhrne umožňovali konštatovať rozumnú istotu o tom, že to bol práve obžalovaný R. Y., ktorý pomáhal L. Q. k protiprávnemu získaniu finančných prostriedkov prostredníctvom úveru.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na výpoveď už právoplatne odsúdeného L. Q., ktorý najskôr popieral uzatvorenie úverovej zmluvy, avšak na hlavnom pojednávaní sa napokon priznal k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti. Neuviedol nič o tom, kto mu mal zabezpečovať podklady pre poskytnutie úveru. Obžalovaný R. Y. vo svojej výpovedi odmietol tvrdenie prokuratúry uvedené v obžalobe, že by L. Q. zabezpečoval nepravdivé písomné doklady.

Zo skutočnosti, že obžalovaný R. Y. mal mať prefotené doklady L. Q. z dôvodu kúpy iného motorového vozidla v jeho autobazári, nemožno v žiadnom prípade vyvodzovať, že automaticky musel aj zabezpečovať nepravdivé písomné doklady obžalovanému na uzatvorenie úverovej zmluvy, tak ako to konštatuje prokurátorka v podanom odvolaní. V tomto smere ide len o ničím nepodloženú domnienku (špekuláciu) zo strany prokurátorky, na ktorej nie je možné založiť výrok o vine.

Svedok C. L. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že vložil nejakú splátku za auto do banky. Poprosil ho o to svedok M., urobil to len raz, peniaze mu dal M. s tým, že peniaze mali byť od Y.. Oslovil ho M., ktorý mu na papier napísal aj účel platby. Výpoveď toho svedka však nepotvrdil svedok L. M., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nevie o tom, že si niekto bral auto cez W. K., určite nevyplatil nejakú splátku W. K., nikoho nežiadal, aby na neho vložil splátku na účet W. K.. Netuší, prečo svedok L. tvrdí to, čo tvrdí.

Pokiaľ teda prokurátorka v odvolaní uvádzala, že svedok C. L. vkladal na účet banky splátky na žiadosť obžalovaného R. Y., tak toto tvrdenie nezodpovedá celkom skutočnosti, nakoľko predmetný svedok tvrdil, že peniaze vkladal na účet na základe žiadosti svedka L. M., ktorý mal uviesť, že ide o peniaze od obžalovaného R. Y.. Navyše túto časť výpovede svedka C. L., svedok L. M. ani nepotvrdil. Prokurátorka sa teda v odvolaní dopustila určitej selekcie dôkazov, keď poukázala len na výpoveď svedka C. L. a to bez toho, aby sa vysporiadala aj s výpoveďou svedka L. M., ktorý výpoveď svedka C. L. vyslovene poprel.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že nie je možné nepochybné, t. j. bez rozumných pochybností ustáliť, že nepravdivé písomné doklady potrebné na uzatvorenie úverovej zmluvy zabezpečil právoplatne odsúdenému L. Q. práve obžalovaný R. Y.. Ani jeden z vykonaných dôkazov takémuto skutkovému zisteniu nenasvedčuje. Práve z týchto dôvodov bolo namieste uplatnenie zásady „in dubio pro reo“ a oslobodenie obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené fakty a nie len o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voliť tú, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia (R 46/1963), pričom ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nemôže vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Odvolací súd uzatvára, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný taký súhrn dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybné usvedčovali obžalovaného R. Y. zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Odvolací súd pritom nekonštatuje, že obžalovaný R. Y. sa nedopustil skutku uvedeného v obžalobe (teda, že sa nepodieľal na páchaní úverového podvodu), ale konštatuje, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že sa skutku uvedeného v obžalobe dopustil (teda, že sa podieľal na páchaní úverového podvodu). Nedokázaná vina tu má však rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina a tým je za použitia zásady „in dubio pro reo“, oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.